

ΤΟ ΝΥΦΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια της προηγουμένων)

"Ετοι ή Ιωάννα εὐρισκε πάπιον πού της ταιριάζει, μιδ φίλη με φραγιδένη άπιστης την παρθιά, με την όποια θὰ μπορούσαν νὰ λένε τους πόνους των παι η ξαλαφρώνους σήν παρθιά τους.

Γιατί την π. νε^ρ Έργαν ψιθύριζαν πολλά, μα τη Ιωάννα δὲν ήθελαν νὰ πιστέψῃ τίποτα, δὲν ἔδωσε καιμάνια μπολύτεως προσοχή στις φυλαρχίες του πόδου.

**‘Η α. τις’ Ερμανύ ζεσταν γι’ αυτήν ό σύνεροφος, ο φίλος ο πανευ-
ματικός ποιός ζητεούσε να ξελαψθώνταν αύρια αύριο της, ποιό δέν ήθελε
ούσε στήν μητέρα της; ν’ απομολύψη...**

"Οσο παίδες ήταν εύχροιστημένοι με τη σημαία της φλεβάνων, ότι Ιωάννα, διὸ μποροῦσαν ἐξ αἰτίας τους χρασταθῆσος της, παρὰ μὴ σκεπτεῖσθαι, μὲν φύσιν καὶ μάνγρων μάλιστην τὴν ἥντινη μόρποντος της. "Εἴλεται πάδες οἵσες η μητρά τους, οὐν τοι πατέει την, οὐντας αὐτήν την πάτηση της πατέος μήτραν θυσίαν ἀρπάζεται, γάρ καὶ τὴν βγάλοντας οὐδεὶς τὴν ἀμήχανίαν της πατέος ἔνι μόνονται της, ποὺ τὴν ίντορθόνταν να παρνάνι μαδακήν την ενελκόντης την κυψελήν δινῶν διάκυπτη μόλις θυτανεῖ 19 χρονών.

"Επομένως σε πάπιοναν νὰ μάλήσῃ, σε πάπιοναν γ' ἀνοίξει τὴν παρδιά την, γιατὶ νὰ τὴν ξαλιφρώσῃ, γάρ γ' ἀσφόργη τις ἀμάρτωσες σπειραίς ή δημοτες ποιλές φορές την πάπιαν νὰ μάνη διάληποςς διασπολιγόμενην παιδί μελαγχολικήν.

Αλλά πως ήταν δυνατό ότι γίνεται νέα τέκοντο αργά;
Σα ποινή
νά δημόσιας; Οι πιο δημοκρατικοί θύσανοι ή μητέροι της παιδί^α
εί σύγχρονά της; 2^ο αδερφούς νά μαλήσουν λαδούν; Ήταν επιλεκτικός δημόσιο
δημόσιο. Αγάπησα λοιπούς μ' άλλη της τίνη ψυχή την ονόμαζα
επαγγελματίας την «Εργανών», γιατί ονόμασε δύο μεταξύ μόνον έδα
πα-
εργάδωνα σα διασεβεστήσα την μαίνα και την πλήρη της και νά γλυτώσει
στην εύθυνη της άποψη τούν παραδομέοντας πολλή την παραμένουσα.

“Η πυρία ντε” Εργανών ήταν δημοσίες ψωμάτων τάσσος ξανθής γυναικείας. Ανήγειρε στο σπάνιο παι ποιού διαλέξιχε λίπειν αίδος την ξανθήδη γυναικιών που διπλάσιοι λογαριαζόταν δηλαδή με τό δύημα τους άναστασης και την τελεία έστρεφονταί έμπραστοι τους, άλλα και μ' αυτή την μολλά τους άμαρτη. Τά βαθυγάλαζη μάτια της είχαν ματ πορσάδοξη λάμψη που δίπλανα ποι έτελεα την δύμορφιά της. Τδ θυπλό και ύπερθρανο μέτωπο της άποδημος νοημοσύνη και έξυπνάδα δύσηγματη. Τδ ποδητικό στόμα της, με τις άπολες και μαλακές γυρομερικές του, σχημάτιζε οισιές διαρροής δυο γυνίες, ποιο δοροθόστας πανεις πάες συμβολίζανε διάλογην την πειραρχότητα της ηρόδης τη Κοτή, την διοπιστώντα να τάσσει γνωμός πολλ και άπολλας για μετρός της.

Εκεί δημός ο πόλης ειναι, α' αυτή διαπεισεστάτη δως σύνδυσης. Ή ιστορία εις αιχνη πολλαὶς μάναλογις με την ίστορια του γάμου νης: Τηνάγανα, Εικανά παντερεύειν, α' αυτή χωρὶς να το μολοταλάβη. "Οταν δημός είναι πάθης δη μέτρας της δεν ήταν διάδος της, πατέρων σε δε φιλικό διάδοντο, που έγινε της δέσμη συνθηκανθέντων στους γάμους τους ουρανούς.

Την είχαν άναγκάσσει νά παντρευτεῖ τον δεύτερο φόρο της, ντ' Έρμαννον, γιατί οντούσε μέν είχε παραμένει σπουδάστης συμπλέκτης, διότι κατέθετος μέλος μεταξύ πολύων πανούσιων και πρώτας συμπλέκτης διπλαστού. Νέος πολύοντος για μάρτυρον, περισσότερος, πού πανεργευτής, μιά κάτια μεταξύ θεραπευτής και γλεντέζηστης. Από μηχανός, ήταν αναδινός. Πέιζασον σε δύο δρόμους ραδιοεργούλας, που πλημμυρίζουν τα πεζοδρόμια της Αθήνας, πολιτιστικός βρέφος, διανοθήζοντας σε λοιδούρα. Σύγχρονα στά καρπούς και στα κρασοποτεύλαντα, άνθειαντα στα πορτοκαλιά γλυκά.

‘Ο πατέρας των δυσαναγκεστούσα γάλα αὐτά. Ή ἀστειεῖς
υοῦ γιού του τὸν ἔθνουσαν. Κί τὸν πρόσωπον τοῦς νὰ τὸν πα-
ρέχουν. Ον τὸν Ἐρμανὸν διαν τὰς εἰσοδούς κρόναν. Τὸν δια-
λοιπόν τὴν ἁξαδόψη του, μὰ αὐτὸς ποι μετά τὸ γάρο του ὅπλο μόνο
δὲν διλλαῖς τὴν τακτικὴν ἡζ τοῦ, ἀλλὰ ὑποχρέωνται τῇ γυ-
ναῖα του νῷ ὃν ἀπολουθεῖ παντού παι πάντοτε.

Κάποτε πήγαν σ' ένα γεύμα στο διπόλι παρεκκλήσιο που ήταν πολιορκηθεί πολύ ηπειρώς. Ή αυτοί νε' Έρωμαν παιδιαριμάνη μάρτις τίς άνωιχτες κον-
βέντες πού γινόνταν σαν μπροστά της—ώσαν τά μήν ουμηρός έπειτα—έμπατσισ τὸν μάνδρα της!...

Απὸ τὸ δέδα οὐντὸ δὲ πόνιος ντ' Ἐρμανύν ἔργεστα νὰ θυσωῦ
τὸν εὔστο του σάν χωρισμένο. Ἡ γυναίκα του δὲν ηθελε τεսτά νά
τον διανεύσει πειά.

Τὴν Ισοργία αντὶ τηνήν γνωρίζει μερικές η
Ισάνα. Καὶ στην τηνήν αὐτήν πρόσθετη μόνη της διάφορας άλλες
ψυχατετείνεις λεπτομέρειες, πρόγυμα πού της αποτελεῖται απλών πιο έν-

Διαφέρον τὸ πρόσωπο τῆς; νέας φύλης τῆς. Τὴν φανετάζεται ρυθμισμένη σ' ἑνα κόσμο γεμάτο ἀπό μάτιμία παι Ψευτιά, μέσα σὲ εὐδοκοὶ αὐτῇ ζοῦσα μάγνη παι ἀμμωμη.

ἡ μορφὰ ντεῖ? Ἐμάνων ἀνέπομπωντας στὴν ἄγνητήν την; φιλοτάδας της μὲν τὸ μεγαλεῖτερο δύνθουσασδε, ἀλλὰ καὶ μὲν τῇ μεγαλείτερῃ εἰλεγίνεται. Πλευρακόσταστή τε ποιεῖ μορφωμένη δὲν δρογῆσαι ποθίσοις ἡ εἰκασίαν τῆς ποτερεύματα τῆς εἰς. καὶ Μωφειάν. Ἀπό τις προτέρεις μέρος τῆς φιλίας οὐκέτι διατηρεῖται τὰ μυστικά τῆς Ἰσάνης παῖς ή Ισάννα πάλι γνώσεις δια τὰ μυστικά τῆς εἰς. ντεῖ? Ἐγέναν. Ἡ ὑπάρχεια τους συνδέθησαν στεγνωτάτα. Επαναν μαζεῖ διετοὺς τοις πιστεύουσαν καὶ μαζεῖ πηγάνουσαν σὰ μημονάσα πατοστήματα. Ενοικιασαν σὲ ίδιο θεάριο στὸ Μελλόδραμα καὶ ση̄ Γαλλα-κή κωμῳδία καὶ δασιν ἥδοι τὸ λακοποίον ἀφοσιώσαντε νό πάντα ση̄ Ντερβίλ καὶ νὰ μείνουν μαζεῖ στὴν ίδια διάπλαση...

Ἐτοι Ιάσσανθα ὅτι ἀπομνηνόστας αἴτη τὸ Παιοπίτη, πρᾶγμα που ἐπι μοδίσας μὲν ὁ δὲ τῆς τὴν παιδία. Ἐθέλει πρὸς παντὸς γ' ἀποφύγει τὰς ἴνσολήσεις που ύψοτεστα ἀπὸ διαφόρων πομπώναις ἀπὸ οὐ πολὺ εἰχόν μαρτυροῦσθε τὴν ἀπογέννησί της ἀπὸ τὸ γένος τῆς. Πλὸι πολὺ τὴν παιδικόνσθε δὲ καὶ Μακαΐζη. Ἡσαν φύγοντας ἀφετημένος μαζίν της εἰς θεραπείαν ἀπὸ πίσσας τῆς δύον τοῦ ἔνι πήγανεν. Οἱ Μπαράντης ἤσαν ἀπὸ τούς νέους ἄνετος ποὺ δὲ κανόνον περιματάπολέστας ἀργαστός, που δὲ τὴν μάντη τους ἀπασχόλια είτε ἡ διοσεῖδες Κορυψών, δώρας τοῦ ὁμητηκός στάντην δροτα, εἰχει ἀγαπηθῆ τελείῳ πολλάκις μυούσει.

Την Ιάσιννα τὴν φιλετρόδικην ἀπὸ τὴν ἁποχῇ ποιῶ θῆται ἀπόδημος ἡ
λύθενθός. Σὲ ἑνὸς χροῦ, μᾶλιστα καὶ μόνη, μὲν οὐλογήθηκε τὸν δροσὸν
του, μᾶλιστα δὲν τὸν οὐλογεῖ παραμένει ἀπλάσιον. Ἀγαπούσα τόσα πορόρ-
φορά τὸν Ζώρδην, τὸν προσωφιῆνη τῆς ἔπαινοθάνατον, καὶ δόλοι εἰς ἀλ-
λοι νέοις τοῖς φαινόντουσαν ἄναξιοι προσομήχανε, ἀνάξιοι νὰ τοὺς συμ-
παθήσῃ παντες...

·Ó Μπανγκίλ συνηθισμένος στις ευκολες κατοικήσεις, τα δάσα-
σα δύνανται να προστατεύουν την ιδιαιτερότητα της γης.

— Σάς ποσασελινή νά μη μού
ξπουμάληστε γ' αύτεδ τό πράγμα.
Μείνετε φίλος μου. Αύτο δίνε σφ-
ετού οποθέτω.

— Σᾶς λατρεύω ! της ψυθύρισεν ὁ νέος.
— Αν μου τὸ πῆται μιὰ ἀκόμη φορά αὐτῷ θὰ πάψω νὰ σᾶς

μιλῆ. Ο Μανυβίλ σύπος, μά διν
δημετέσθηκε. Αντιθέτως πικαρ-
στηνε περισσότερο, ωρίμωθης νό-
καρη εήν 'Ισαννα δική του, εή
ξαπολούθηκε να εήν πολιορκή και
μεταπέ το γάμο της.

"Οσαν ή Ιωάννα έψυχε μα τών π. ν." Εργανύ για τη Νεοβίλλα, διά δεσμώτης αιθόλιου Προκαμμένουν νά περάση τό παλαιότατο εδώ ίδιο μέρος, στην περιοχή της Αγίας Τριάδας.

“Οταν η Ἰωάννα τὸν εἰδε στὴ Νεφοβίλ, δὲν” παραξενεύεινε καθόλου. Τὸ περισσε. Καταλάβηνε πολὺ ὅτι δὲ Μπανβίλ ταῦχε βά- λει πειθαρχίαν εἰς τὰ πατερέσκαν. Εἶπε ποτὲ δημος ἴωνας μαζί δὲ

λει πεισμός να την κατακτήσῃ, ηρεμε πως ήσαν ικανοί για αύτό. Κατά βραδός μάλιστα την ιαπωνούσα θάλασση ή έπιμονα ανέτη δρωτική πολιορκία. «Εχόντωσαν σεγμέδες που συνεφτάναν : «Θά υπονύμωφύ μάργα μιά μέρα στον άνθυπονο αύτόν ; Θά πέσα στην άγκαλια του, άντελθει μάπογευμένη άπ' τον ίδνοντας μου ; Θά γίνω δημήτρης του ; ... Διπλή του ! ...» Εννοούσε τότε μια δυνατή άνατρεξία σ' δύο της το κοινό, πιέζοντας απάντηση κι 'έργαζε στην άγκαληση το παιδί της. Τόσφυγγα στο σήθιδος της ποι του ψυχήρος με λαχτάρα :

— Προφύλαξε ου... Προφύλαξε με, μαρωρή λη μον.. Είμαι μεγάλη... Οι υπακοῆς που δέν με... μάνατσας πεισμά.. Οι πεισμάτος με μα-

• Ο μεταποιητικός συνεργάτης παρέχει πλήρη εποικοδομητική βοήθεια... Ο ανεξαρτητός με φυγούσιες διπλών ποντεού... Δίπλα θέλω να γίνω κακή γνωστική... "Ω, δχ... δχ... Δίπλα θέλω την υπερβολική μαζί-μέρα για μένα..."
Τα πάταγα του βραχιόνιαν.

Τα μάτια της βούρωναν...
Κι' οδόμηδς μή καταλαβάνοντας εί τραγωδία παιζόταν στήν
καρδιά της μητέρας του, έην νέατεσσα με τα ωδαία δύδια του μά-
τιο, παιρέτισσα, μάλιστα σε παχούλη του χεράδια και την άγνωστης.
Τούς φόβους της εύπορος, τούς δίεμυρους θρησκευτικούς, ή Ισαάννα πάν-
τος στην αυριά την 'Εμμανού. Ή φίλη της έγινε μανούγα προσωπι-
κά, μά δην πάντοτε έπικαλεσταί στην δημοφύλα της δίγεντα τε ίδιο
φαστος. Γιατί συνέβιναν σύνδο : Τής έπρωψε επιτόπια η φύλα της ; Α'-
γανούσος μήπος ; Είχε ανέντα μαρτωλότα εἰσιθημα, το δύοποιο φελλό¹
για άσπρους μήπο ; Ή πλέον συχνή διανοία ήσαν οι σπειρόπιοι αύτες την 'Εμμανού, μά
πινάτα δίστοιχες νά ρωσή-γη την πυρία την 'Εμμανού. 'Ελπ.ξ. διν μαί-
μερα δι φύλα της ; Στην Νισιβή, ή δια της διανούσαν στη ζωή τους εύχαρ-
στα. Δὲν χάραζαν πειθώναν στη ζωή τους εύχαρ-